

Gyermekként szülőként átélni az óvoda közösségét

Azon szerencsések közé tartozom, akik szinte az elsők között járhattak az Evangélikus Óvodába! Mai napig emlékszem az óvónőkre, a dajkákra és minden jóra, ami itt történt velem, ezért nem is volt kérdés számomra, ha valaha lesz gyermekem, szeretném, ha ő is ebbe az intézménybe járhatna. Az étkezések előtti imádság, a templom látogatások meghatározóak voltak. Egyházi intézményként a szeretetre, békére, nyugalomra emlékszem vissza. A meghitt, családi légkör nagyon fontos családnk számára is. Így minden vágyam az volt, hogy kislányom is ebbe az óvodába járhasson, ahol a mai napig nagy szeretettel emlékszik rám Ildi óvó néni és most ugyanolyan nagy szeretettel várták gyermekemet, mint régen engem. Ez a pillanat el is érkezett, ma már az én kislányom jár ide, és élvezheti majd a fantasztikus programokat, amik majd várnak rá. Pár nap elteltével kislányom már boldogan énekl az egyházi énekeket, ismerősen hangzó dallamokat. Remélem neki is lesznek olyan szép emlékei, mint nekem, például sosem felejttem el, hogy hányszor szöktem be a konyhára segíteni, és hányszor mentem az óvó nénimmel az óvodába, akitől sunyiban mindig kaptam egy kis csokit:), vagy a szülő szüretelés ahol az óvodával voltunk, és a sok ünnepély, amire készültünk az óvónővel. Most szülőként élhetem majd át ezt a gyönyörűséget, és remélem ő is ugyanennyire fogja szeretni az itt eltöltött éveket, mint amennyire én is szerettem és szeretettel gondolok vissza rá!

Bléga-Gyulai Alexandra